

VEZÉRCIKK

Olcsó Jézus?

Horváth István Sándor

Minden eddiginél szegényebb karácsonyt jósolnak a szakemberek az idei évre. A gazdasági válság miatt az emberek kevesebb pénzt tudnak költeni a karácsonyi ajándékokra. Ugyanez persze elhangzott tavaly is, de az adventi vásárok után végül mégsem panaszkodtak annyira a kereskedők, mert mindenki igyekezett inkább mással spórolni.

Vajon idén valóban kevesebbet szaladgálunk az ajándékok után? Aligha. Vajon kevesebbet szánunk szeretteink ajándékára? Nem hiszem. Aki korábban megengedhet magának, hogy drága holmikát ajándékozzon, idén is így fog tenni. Aki pedig eddig is szerényebb kerettel gazdálkodott, idén sem fog bővelkedni. De talán nem is ez a lényeg. Nem az ára határozza meg az ajándék értékét. Az árcédulán szereplő összeg csak rövid ideig érdekli a vásárlót. A megajándékozottat pedig egyáltalán nem érdekli.

Legyünk őszinték! Kinek volna szíve egy gyerek karácsonyi ajándékán spórolni? Vagy azon, amit édesanyjának szán? Majd inkább máson takarékoskodunk!

Lám, Isten sem húzza össze a nadrágszíjat. Nem küld nekünk leárazott kis Jézust. Nem mondja, hogy megszorítások szükségesegek, s idén csak akciós, olcsó Jézusra futja. A betlehemi Gyermekek nem lesz végkiárusítás tárgya. Istentől idén is a legdrágább ajándékot kapjuk: Fiát adja nekünk. Isten megajándékoz bennünket, mert szeret minket. Isten szeretetére nem lehet árcédulát és vonalkódot tenni. Így aztán nincs nála árengedményes szeretet sem. Ha megtapasztalom szeretetét, akkor leszek igazán megajándékozott. Ha továbbadom szeretetét, akkor adtam igazi ajándékot. Nem vagyok annyira szegény, hogy ne tudnám a legértékesebbet ajándékozni.

Ökör és szamár

Kürnyek Róbert

Szükségünk van-e a karácsonyra? Talán meglepően hangzik a kérdés, de mégis komoly aktualitása van, hiszen az elmúlt esztendő számtalan eseménye bebizonyította, hogy sokaknak nincsen szükségük semmiféle Megváltóra: Egyiptomban üldözik a keresztényeket és felgyújtják templomaikat; az angol állami csatorna kiűzte Jézus Krisztust az időszámítás megnevezéséből; angol nyelvterületen pedig intoleránsnak számít az, aki boldog karácsonyt kíván, csak mert a kifejezésben megtalálható a Krisztus szó. Sok-sok álságos döntés, melyben Krisztus úgy jelenik meg, mint aki megosztja és eltávolítja egymástól az embereket. Így sokaknak egy Krisztus nélküli, bezárkózós és érzelgős ünneplésre van csupán igénye, amelybe senki nem tolakodik be kívülről, és főleg nem támaszt semmiféle morális kihívást.

Ezzel szemben ott áll a keresztény ember karácsonya, amely éppen a házunkba való visszahúzódnak ellenkezőjéről szól. Hiszen Jézus Krisztus születése nem pusztán a család, hanem az Egyház egész közösségének ünnepe, amelybe maga a Teremtő vonja be az egész világot, amikor mindenki számára láthatóvá teszi a Megváltó születését a Betle-

hemen felragyogó csillag által. Milyen szép lehetett a közös ünneplés a betlehemi jászolban, ahol az újszülött szülei mellett ott voltak a pásztorok is! De rajtuk kívül ott volt az ökör és a szamár is, amelyek egyik karácsonyi énekünk szerint lehetetükkel melegítik fel a fázó Gyermekek. S csak ők ismerik fel, hogy ki is igazából az a Gyermekek. „*Akik nem ismerték fel, azok a puha ruhába öltözött, finom emberek voltak... Akik felismerték őt, azok ... az ökör és a szamár, a pásztorok, a három idegenből érkezett bölcs, Mária és József voltak. Lehetett ez másképp? Az istállóban, ahol a gyermek Jézus van, a finom emberek nem találhatók meg, az az ökör és a szamár ottbona.*” (Joseph Ratzinger)

A karácsony ünneplése elsősorban a Jézus Krisztus melletti tanúságtételt jelenti, melyben túllépve a karácsonyi fényeken és kavaládón odalépünk a szegény és igénytelen istállóhoz, és csatlakozunk Máriához, Józsefhez, a pásztorokhoz, s az ökörhöz és a szamárhoz, csak azért, mert Jézus ott van. Az értünk emberré lett Fiú egész életén át elkísérő társaságán kívül mi mást is kívánhatnánk: hadd váljon földi életünk minden perce hűséges tanúságtétellel és alázatos szolgálattá Isten mind nagyobb dicsőségére.

LITURGIA

Az egyházi év

A karácsonyi idő I.

Ipacs Bence

Húsvét titkának évi ünneplése után legfontosabbnak tartja az Egyház, hogy megemlékezzék Urunk születéséről és első bemutatkozásairól. Ez történik a karácsonyi időszakban, melyre az előkészületet az adventi idő jelenti. A karácsonyi idő december 24-én este kezdődik és Urunk megjelenése (Vízkereszt) utáni, vagy a január 6-a utáni vasárnapig bezárólag tart.

Urunk születésnapjának, december 25-ének hagyományosan három, gyakorlatilag négy különböző szentmiséje van, mindegyik saját szövegekkel. Éjfél előtt mondható az ún. vigília mise, majd karácsony éjjelén az éjféli, reggel a pásztorok miséje, nappal pedig az ünnepi szentmise. (Itt szeretnénk eloszlatni egy általános elterjedt tévedést: az éjféli mise nem 24-én, hanem 25-én van. Való igaz, hogy még 24-én indulunk a templomba, de a szentmise már 25-én 0 órakor kezdődik.) Karácsony napjának sokféle szentmiséje kimutatja az Egyház mérhetetlen örömét a Megváltó születése kapcsán – ez az öröm mutatkozik meg már abban is, hogy rögtön az ünnep első percében, éjféli szentmisét mutatnak be. Egyben felidézük a régi római hagyományt: a pápa éjfélikor a Santa Maria Maggore bazilikában misézett, ezután a Szent Péter-bazilikában tartandó ünnepi szentmisére tartva hajnalban még megállt a Palatinus dombon lévő Szent Anasztázia-templomnál, amelynek aznap búcsúnappja volt, és itt ugyancsak szentmisét mutatott be. Így alakult ki a három karácsonyi szentmise szokása.

Urunk születésének ünneplése nyolc napon keresztül tart, ezért a január 1-ig tartó napokat „karácsony nyolcadá alatti” napoknak nevezzük. Ez idő alatt december 26-án Szent István első vértanút, 27-én Szent János apostolt és evangélistát, 28-án az aprószenteket ünnepeljük. December 29-én megemlékezés vehető Becket Szent Tamás püspök és vértanúról, 31-jén pedig Szent Szilveszter pápáról. Január 1-én, karácsony nyolcadán, Szűz Máriának, Isten Szent Anyjának főünnepé van. A nyolcad alatti vasárnap a Szent Család ünnepe. Amikor a nyolcadba nem esik vasárnap – példa erre az idei év –, akkor december 30-án ünnepeljük a Szent Családot.

Karácsony napjától kezdve újra énekeljük a szentmisében az adventi idő alatt elmaradt Discóseget, az ünnep nyolcadában minden nap. A nyolcad kezdő és befejező napja – december 25. és január 1. – parancsolt ünnep.

PÉLDAKÉP

Tiszteletreméltó Kaszap István

Déri Péter

Kaszap István, aki még a 20. születésnapját sem tudta megünnepelni, jól tudta, hogy miért él, hol a helye a világban, mit kell tennie, hogy boldog legyen. Ő egy igazi példakép lehet a mai fiatalság és minden ember számára, hiszen erős akarattal bírt, nem hagyta magát sodródni az árral, szembe szállt a rosszal és önmagát formálva teljes és tiszta életet akart élni.

Élete egészen tizenhat éves koráig olyan volt, mint a többi korabeli ifjúé. Ő is sok mindent kipróbált, elkövette a maga kisebb-nagyobb csínytevéseit. Édesanyja így nyilatkozik róla: „Pista kis korában makacs, erőszakos, mérges gyermek volt. Ha bátyjai felbosszantották, vak mérgeben, ami a keze-ügyébe került, hozzájuk vágta.” Ő maga is helyes lelkiismerettel rendelkezett és jól tudta, hogy mik a hibái és azokon igyekezett is javítani. Ezt jól mutatja a rendszeresen vezetett naplója, amelyben leírta mindennapjait és mindazokat a csínytevéseket, amiket elkövetett, de megbánt, és igyekezett a későbbiekben kijavítani.

Az átlagos diákéletből a gimnázium hatodik félév átlagon aluli eredménye mozdította ki. Nem is annyira az érettségítő való félelme indította arra, hogy javítson rossz eredményén – hiszen egyáltalán nem volt hiú és becsvágyó –, hanem hivatásának felismerése és az abban való megerősödése. Pap szeretett volna lenni, jezsuita szerzetes. Ez az elhatározása akkor erősödött meg benne még inkább, amikor egy lelkigyakorlat alkalmával a híres székesfehérvári megyéspüspök, Prohászka Ottokár *Utak és állomások* című kötetét olvasta.

Jól tudta, hogyha nem változtat rossz eredményén, akkor hivatásának is vége, hiszen nem fogják felvenni Loyolai Szent Ignác rendjébe. Elkezdte tehát a szorgalmas felkészülést. Ez nemcsak az óráról órára való készülést jelentette, hanem a korábbi évekből való elmaradás pótlását is. Mindehhez óriási akarat és kitartás volt szükséges. Magát a jó Istenre bízva így írt erről naplójában: „Új, komolyabb reményekkel, tervekkel és kemény elhatározásokkal indulok neki az új év farsangos versenyfutásának. Szűz Anyám és Jézusom segítsenek, hogy küzdelmeimnek legyen a méltó jutalma.” Ezzel a vasakarattal sikerült jelesre érettségiznie és ezután indulhatott el földi mennyországába, a Manréza felé, ahol két év novíciátusát kellett volna letöltenie a jezsuita előírások szerint. Ez azonban sohasem teljesedhetett be.

Az addig rengeteget sportolt és kiváló eredményeket elért, mindig egészséges fiatalembert a felvételikor láz gyötörte, amiről azt gondolták, csak az izgalom miatt van. A láz sajnos csak nagyon lassan múlt el, és komoly torokgyulladás is kísérte. A betegség nem hagyta magára sokáig. Hamarosan újból elkezdte kínozni a láz, a mandulagyulladás, és ezután következett a szenvedés másféléves kálváriája, hiszen egyre több kelés, rosszindulatú tályog, orrvérzés, mellhártyagyulladás kínoztta.

Tiszteletreméltó Kaszap István (1916–1935)

Mindezekkel a fájdalmas betegségekkel szemben az orvostudomány tehetetlennek bizonyult. Kaszap István mélységes hite és lelki erőssége ekkor mutatkozott meg igazán: nem zúgolódott, bátran viselte a neki jutó megpróbáltatásokat és óriási szenvedéseket. Mindezt fokozta az a lelki szenvedés, amely a rendből való elbocsátásával járt, de ezt is el tudta fogadni a jó Isten akarataként. Hazaérkezése után öt nappal ismét belázasodott, beszállították a székesfehérvári kórházba, ahol hamarosan kivette a sok problémát okozó manduláit. Úgy tűnt, minden rendben van, ezért hazaengedték. Otthon azonban még aznap belázasodott, és újból kórházba került.

Többé már nem is tudott nyelni és a torka annyira bedagadt, hogy gégemetszést kellett végezni rajta. Egyre rosszabbul lett, papot kért, de sajnos mire a nővér visszaért a lelkiatyával, addigra eszméletét veszítette, csak egy papír volt az ölében, amelyre a szüleitől való búcsúzását írta le: „Isten veletek! Odafönn találkozunk. Ne sírjatok, mennyei születésnap ez. A jó Isten áldjon meg benneteket.”

Földi maradványai a székesfehérvári Prohászka-émléktemplom falához épített kriptában nyugszanak. Boldoggá avatási eljárását a Székesfehérvári Egyházmegye elindította. Nem kell nagy dolgokat tenni ahhoz, hogy eljuthassunk az életszentség magas fokára, nagyon jó példa erre az ifjú korában elhunyt Kaszap István.

Szombathelyen is szól a Katolikus Rádió!

H. Pezenhófer Brigitta

Szeptembertől hallható már a vasi megyeszékhelyen is a Katolikus Rádió adása, Székesfehérvár után Szombathelyen is szól az FM 107,4-en. Sályi Andrással, a régiós műsorokért felelős szerkesztővel beszélgettem.

Mi a feladata a régiós műsorokért felelős szerkesztőként? Mivel foglalkozott korábban?

A Magyar Katolikus Rádió ez év elejétől URH-sávban sugároz. Ez azt is jelenti, hogy Budapest mellett Székesfehérváron és Szombathelyen is készülnek műsorok. Ezek maximálisan igyekeznek figyelembe venni a helyi adottságokat, körülményeket, az ott élő hallgatók igényeit. Ugyanakkor minden frekvencián – bárhol is legyen az országban – a mi rádiónak kell szólnia. Bárki hallgatja, rá kell, hogy ismerjen arra a hangnemre, megközelítési módra, ami minket jellemez. Az én feladatom – mint a régiós műsorokért felelős szerkesztőnek –, hogy a vidéken készülő műsorok megfeleljenek ezeknek a kritériumoknak. Ez nem egyik napról a másikra megvalósuló cél, de szerintem jó úton járunk. A szombathelyi munkatársak nagy igyekezettel, tehetséggel és odaadással végzik a munkájukat. Köszönet érte nekik. Én korábban a Magyar Rádióban dolgoztam a *Gordiusz Műhely* nevű szerkesztőségben, más egyéb televíziós és rádiós munkák mellett, de az írott sajtó sem volt idegen tőlem. Mindez jó iskola és kellő tapasztalat volt ahhoz, hogy felvértezzen a mostani munkámra.

Mely műsorok készülnek helyben, Szombathelyen?

A *Mesélő város*, és a *Szombathelyi körkép* című műsorokat emelném ki, amelyek kimondottan itteni témákat dolgoznak föl, itteni embereket szólaltatnak meg, itteni helyszíneket mutatnak be. Ezeket tehetséges fiatalok és tapasztalt – a médiában már sokat megélt – kollégák készítik. A *Körkép* két részben, fél héttől hét óráig, illetve fél nyolctól nyolcig hallható. Este fél kilenctől fél tízig megismételjük. Így megy ez a hét hat napján, vasárnap kivételével. A *Mesélő város* sugárzási időpontja minden nap délelőtt fél tíztől tíz óráig. Ezekon kívül naponta két hírblokkot is Szombathelyről sugárzunk, természetesen helyi információkkal.

Milyen a helyben készült műsorok visszhangja?

A helyben készült műsorok népszerűsége – és ez általános tapasztalat a rádiózásban – mindig nagy. Jó dolog ráismerni a város ismert (vagy kevésbé ismert) embereire, a tanító úrra az iskolából, a sarki pékre, aki már harminc éve árulja ugyanott a kenyeret, a körzeti orvosra, a cipésmesterre vagy a plébános úrra. Ők mind ennek a közösségnek az emberei. Őket a rádióban is szívesen hallgatják az itt lakók. Lehet, hogy olyan dolgok is kiderülnek róluk, amit még a szombathelyiek közül is kevesen tudnak.

Miért érdemes hallgatni a Katolikus Rádiót?

A mi rádió – és ez természetesen igaz a szombathelyi adásra is – egyedülálló hangot képvisel a magyar rádiózásban, vagy tán az egész magyar médiában. Még a Magyar Rádiónál dolgoztam, amikor egy ottani riportalanyom mondta, hogy ő csak a Magyar Katolikus Rádiót hallgatja. Még csodálkoztam is. „Mit szeret benne?” – kérdeztem. „Megnyugtató. Mindig érdekes dolgokat hallok, de nem nagy ricsajjal vagy hűbóval. Engem az emberi történetek érdekelnek. Szeretem, ha hozzám akarnak szólni” – jött a válasz. Azóta is eszembe jut néha ez a beszélgetés. Még egy-egy műsor elkészülte után is. Vajon tetszene-e az egykori riportalanyoknak? De talán jobb jelen időben fogalmazni: vajon tetszik-e az egykori riportalanyoknak, aki szerintem ma is a Magyar Katolikus Rádió hallgatója. És reményeim szerint már sok szombathelyi is csatlakozott hozzá az elmúlt két és fél hónapban. Tőlük köszönjük a visszajelzéseket, a szeretetet, a dicsőretet és a kritikát. Igyekszünk megfelelni az elvárásoknak.

RÖVID HÍREK

„A család a legkiszolgáltatottabb valósága életünknek, ugyanakkor nélkülözhetetlen értékek forrása. Benne sajátítjuk el az egymást segítő emberi szeretet, a szolidaritás, a kultúra és gyakran a hit és az emberség legfőbb értékeit” – mondta Erdő Péter bíboros azon a szentmisén, amely lezárta a november 10-én kezdődött családkongresszust és családfesztivált. A Gödöllőn megrendezett háromnapos programorozat az egyik kiemelt rendezvénye volt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghirdetett Család Évének.

Átfogó vizsgálatokat végeztek szakemberek Szent László hermáján és a benne lévő koponyaereklyén a Győri Egyházmegye felkérésére a győri bazilikában. A magyarországi nemzeti ereklyék történetében mindaddig egyedülálló komplex vizsgálat tudományos célja az volt, hogy felmérjék a koponyaereklye állapotát, és a megfelelő adatok összefoglalását követően elkészülhessen egy esetleges arckonstrukció.

Harminckét település kapcsolódott be az „Egymillió csillag a szegényekért” mottójú szolidaritási akcióba, amelyet a romániai Karitászszervezetek kezdeményeztek a hátrányos helyzetű családok megsegítésére. Az esemény keretében mécsesekkel világítottak meg egy-egy közteret a Gyulafehérvári Karitászszervezésében Erdélyben. A tizenhárom településen minden meggyújtott gyertya jelképesen a sorsvállalást jelképezte a nélkülözőkkel.

Idén Berlinben tartják a már hagyományos év végi taize-i találkozót. Ezúttal 2011. december 28. és 2012. január 1-je között gyűlik össze a német fővárosban több tízezer fiatal, hogy együtt imádkozzanak a Bizalom Zarándokútján. Az együtt eltöltött napok lehetőséget adnak arra, hogy megismerjék egymást az ellátogató fiatalok a befogadó családokkal, együtt énekeljenek, elmélkedjenek a hitről.

XVI. Benedek pápa jövő évi tervei közt szerepel, hogy ellátogat Mexikóba és Kubába is. 2007-ben már járt Brazíliában, de Latin-Amerika spanyol ajkú hívei azóta várják a Szentatya érkezését. Egyébként még idén december 12-én szentmisét mutatnak be a vatikáni Szent Péter-bazilikában a Guadalupei Szűzanya, Latin-Amerika védőszentje tiszteletére. A Szűzanyát ábrázoló, virágokból álló kompozíciót állítanak majd fel az oltár mellett.

Családdal a jövőért – a család az Egyház útja

Erősödjétek meg belső emberré!

Bodorkós Imre

Boldog II. János Pál pápa 1994-es családevrére írt leveléből vettünk részletet az elmúlt hónapok során. Bizonyára sokan visszatekintünk a lassan mögöttünk levő 2011-es családevrére, és hálát adunk az Istennek mindazokért az ajándékokért, amelyekben részünk volt az elmúlt esztendőben.

Szándékosan nem beszéltem a Család Évének lezárásáról, hiszen mindaz, ami jellemzett minket az elmúlt esztendőben, folytatásra vár; s talán vannak olyan feladataink, amelyekkel kapcsolatosan még csak az alapokat sikerült lerakni, és a munka gyümölcse Isten ajándékozó szeretetéből és a mi emberi tetteink, igyekezetünk, Istennel való együttműködésünk következtében válik jelenlővé. Hiszem, hogy a Szent Család napján, december 30-án történő ünneplésünk hálaadás lesz, illetve kéréseinket is megfogalmazzuk, hogy a házasságok és a családok ügyéért továbbra is tevékenykedhessünk.

Boldog II. János Pál pápa figyelmeztet arra, hogy az írott tanúságok önmagukban nem elegendőek, sokkal nagyobb szükség van az élő tanúságtételre. Természetesen fontosak a család évének elméleti, vagyis a papíron, internetes híradásokban, az elektronikus média különféle területein megjelenő történései is. Sok országos, egyházmegyei, plébániai előadás, program volt az elmúlt időszakban. Jó néhány templomunkban volt a boldog pápa szavaival élve „házasság és a család evangéliuma” a lelki gyakorlatok témája. Az egyházmegyei programok, a plébániai családnapiak (ott is, ahol eddig nem került ilyen esemény megrende-

zésre), újonnan alakult csoportok, jól sikerült jegyesoktatások szinte minden résztvevő számára nagy élményt jelentő egyházmegyei családtábor: ezek az elmúlt év gyakorlati eredményei.

Bíró László családreferens püspök atya rámutatott arra is, hogy az Egyházon kívül is sokan „vevők voltak” a témafelvetésünkre. Jó néhány olyan családredezvény volt, amely egyházi kereteken kívül szerveződött, s talán nem is tudták, hogy a családok évének meghirdetése a Katolikus Egyházhoz köthető. A legtávolabb áll tőlünk, hogy olyan hangokat hallassunk, hogy mivel ezt mi találtuk ki, nekünk van jogunk szólni a családok ügyében. Sokkal nagyobb az örömünk, mert Bíró püspök atya szavaival élve, az utóbbi időben nem volt ennyire kiemelkedően sikeres az Egyház fellépése, mint most, a családok ügyében. Szinte vákuumként szívták magukba a család megbecsüléséről, nagyra értékeléséről megfogalmazott üzeneteket.

Melyek azok a vonások, amelyekre most mintegy ráirányítja figyelmünket a családok nagy pápája? Legelőször is a Szent Család példájára kell tekintenünk, amely szent családok sorát nyitotta meg. Napjainkban sem hiányoznak a család evangéliumának tanúi, még ha közülük sokan ismeretlenek is maradnak a nagy tömegek előtt. Megfogalmazhatnánk ellentétként talán, hogy idén sem növekedett számottevően a szentségi házasságkötések száma, nem történt nagyszámú házasságrendezés, a Családok Évében sem nem volt kiemelkedő a szentségi házasságban született gyermekek száma. Ne feledjük azonban, hogy Jézus örömhíre

szerint idő kell annak, hogy a mustármag fává terebélyesedjen. Sok vonzó, jó példa van itt, a mi egyházmegyei nagy családunkban is. Jelentkeznek hiányosságaink, tökéletlenségeink, kishitűségünk, beletörődéseink következményei is, de családjaink akkor is Isten erejének lehetnek a jelei. A Szombathelyi Egyházmegye, a magyar és az egyetemes Egyház tagjai azt a feladatot kapták, hogy a jó, az igaz, a szép, az Istennek tetsző dolgok megjelenéséért tevékenykedjenek.

A nagy pápa levele végén felkiált: „*Krisztus igazságának erejével szölok korunk embereihez, hogy értsék meg, milyen nagy javak a házasság, a család és az élet. Mekkora veszedelmet jelent ezen értékek meg nem becsülése, a családok és az emberi méltóságot megalapozó legnagyobb értékek figyelmen kívül hagyása!*”

A Családok Évéért Szent Család ünnepén végzett székesegyházi hálaadásunk legyen köszönet azért, amit Isten áldásával tehetünk egyházmegyénkben, hazánkban a házasság, az élet és a család ügyéért; de legyen esdeklés is, hogy a Család Évében végzett magvetésünk sokszoros és maradandó, Isten előtt értékes gyümölcsöt teremjen!

Adventi lelkinapra várják a családokat

Egy házasságra épülő keresztény család már önmagában jó hír a világ számára – ezzel a XVI. Benedek pápától idézett gondlattal kerül megrendezésre az idei egyházmegyei adventi lelkinap december 3-án a sárvári Szent László Általános Iskolában. A 9 órai regisztrációt és köszöntőt követően 10.15-től Kiss László pápai plébános előadását hallgathatják meg a résztvevők. A nap első felét a 11.15-től kezdődő második előadás és ebéd zárja. 13.30-tól kiscsoportos beszélgetés és szentségimádás lesz, majd 15 órakor ünnepi szentmisét mutat be dr. Veres András megyéspüspök. A nap folyamán a gyerekek korosztályos programokon vehetnek részt. A jelentkezéseket a 95/520-055-ös telefonszámon várják.

Ünnep a családban

Marx Gyula

Néhány nap múlva karácsony. A hajnali sötétségben apró neszezés jelzi, hogy kisebb, még itthon tanuló gyermekeink készülődnek a rorátéra. Az utolsó két évben, ha csak egy mód van rá, ministrálnak minden reggel. Édesanyjkkal és nagyanyóval sietnek a templomba, míg az itthon maradóra vár a reggeli elkészítése. Mire hazaérnek, már csak negyed órájuk marad, a reggelivel igyekezniük kell, nehogy elkésse- nek az iskolából. A korán kelőknek általában kerül egy kis kockányi csokoládé az adventi naptárból, hogy jól bírják a napi megterhelést. Egyéb feladatokat is végez- nek, segítségnyújtás, ima, bibliaolvasás, gyónásra készülés. Esténként összegyűlünk a nagyapó által összeállított adventi koszorú körül, s imádsággal, énekekkel, felajánlá- sokkal készülünk Jézus születésére. Már na- gyon hiányoznak a nagyok, de a vizsgáik miatt még egy-két napig várunk kell rájuk.

Azután befutnak a nagyfiúk, és sort ke- ríthetünk egy olyan feladatra, mely a férfiak dolga a családban: megvesszük a kará- csonyfákat. Idén már Fülöp is kész férfi, ti- zenöt éves, velünk jöhet fát venni. Így nagyapó, aki persze ki nem hagyná ezt az alkalmat, csak vevőként vesz részt az akció- ban, a hazaszállítás már a fiatalok dolga. A garázsban felállítjuk a fűrészbakokat, s nagy gonddal elkezdjük a fák talapzatba faragá-

sát. Fülöp kéri a vonókést, s a fenyőfák tövét megtisztítja a kérgétől, Máté, és nagy- apó a kisfejszét forgatja, nekem csak a fák rögzítésének cseppet sem izgalmas feladata marad. Fülöp, aki csak most debütál, látha- tóan büszke a felelősségteljes megbízás miatt.

Az ünnepi kocsonya elkészítése nagyanyó feladata, s ebben legfeljebb nagyapó segít- het. A bejglisütésbe már mi is beállha- tunk. Idén feleségem csak tanácsadó minő- ségben szerepel, két nagyfiunk is vállalko- zik a sütemény sütésére.

A kisebbek dolga lenne, hogy a szünetre feladott házi feladatokkal karácsonyig vé- gezzenek. Idén Jánoska, sehogyan sem ha- lad, pedig naponta szigorú feddésben részesül. Érthetetlen, hisz ő az a gyerme- künk, aki mindig mindennel időre elkészül. Majd csak szentesete derül ki, hogy az ide- jét azzal tölti, hogy a velem kapcsolatos él- ményeiről szóló fényképeket albumba ren- dezi. Ezüstsínű tollal mindegyik alá ír né- hány szót, kedves, tréfás mondatot. Nehe- zen viseli, hogy a titoktartás miatt nem indokolhatja meg, miért engedetlen, ezért így fejezi be: „Édesapa, azért nem írtam leckét, mert szerettem volna ezt a meglepetést elkészíteni neked. Kérlek, ne haragudj!”

Huszonharmadikán este távoli gyerme- keink is majdnem mind itthon vannak már.

Mikor a kisebbek ágya felől elég egyenletes szuszogás hallatszik, nagyfiaim egy intésre elindulnak a garázs felé. Először a földszin- ten nagyapóék fáját állítják a nagyszobába, majd az emeleten a miénk is a helyére kerül. Zenehallgatás közben a fél éjszaka a fa dí- szítésével telik. Az ajándékok összekészíté- sénél ügyelünk arra, hogy a sajátját az se láthassa, aki ébren maradt segíteni.

Másnap délután mindannyian részt ve- szünk a templomi Jézuska-váráson, mert Fülöp szerepel, s ezt mindenkinek látnia kell. Ez után családi hagyomány, hogy egy rövid közös éneklésre, imára együtt me- gyünk az idősek otthonába, míg a nagyszü- lők gondosan megterítik az asztalt az ün- nepi vacsorához.

Amikor hazaérünk, utoljára gyűjtjük meg az adventi koszorú gyertyáit. Amíg az az- napi részt olvassuk az evangéliumból, látom az izgatottságot a gyerekek arcán. A kis- csengő szavára együtt nyitjuk ki a nagy- szoba ajtaját:

„Eljött a nap, mit várva vártunk...” – kezd bele feleségem, s még az éjféle misén is fü- lemben csengenek az ima utolsó sorai: „Míg élünk ezt a kis családot segítsd, ó, édes Istenünk.” Igen, jó, hogy így együtt lehetünk, köszön- jük, hogy idén is megőriztél bennünket. Jó, hogy mindannyian megtalálhattuk feladata- inkat, örömeinket egymásért, egymásban.

RÖVID HÍREK

A 2011-es évben Mikes Kelemen halálának 250. évfordulójára emlékezünk. Az emlékvépcsán november 8-án a Püspöki Palota Sala Terrena terme irodalmi délutánnak adott otthont. Az eseményen Horváth József pápai prelátnak mondott köszöntőt. Ezt követően dr. Tóth Ferenc *Mikes Kelemen és Franciaország* című előadását hallgatták a résztvevők, és megismerhették a Törökországi levelek francia nyelvű fordítását is. Őt követte Tóth Péter *Kultsár István szombathelyi évei* című előadásával.

November 9-én került sor a Szent Márton Kölcsonkönyvtár ünnepélyes megáldására abból az alkalomból, hogy a kölcsönkönyvtárat sikerült átköltöztetni a kollégium felújított, alagsori részébe. A költözés hosszú folyamat eredménye, a könyvtár munkatársai már 2008-óta tervezeték a kölcsönkönyvtár áthelyezését a Püspökbazárból a kollégiumba, hogy a három egyházi könyvtár egy épületben nyerjen elhelyezést.

A Münchener Magyar Katolikus Misszió, a Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom Pax Romana Münchener Csoportja és a Magyar Intézet meghívására november 11-én Brenner József egyházmegyei spirituális *1957, a megtorlás éve, Brenner János élete és vértanúsága* címmel tartott előadást a Magyar Katolikus Misszió Döpfner Házában. Brenner József atya előadásában az 1957. december 15-én vértanúhalált szenvedett testvéréről szólt hallgatóságának.

Szent Márton püspök főünnepén, november 11-én dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök reggel fél 9-kor ünnepi szentmisét mutatott be a kemenespálfi Nagyboldogasszony-templomban. Ez a nap a helyi Karitás Szent Pál Szociális Központjának ünnepe is volt. A szentmise elején Molnár Terézia igazgatónő köszöntötte püspök atyát. Püspök atyával együtt mutatta be a szentmisét dr. Koltai Jenő kerületi esperes, Bodorkós Imre plébános és Varju Gábor káplán.

Az időjárás is kegyeibe fogadta a fatimai engesztelésre érkező híveket november 13-án, Szentkirályon. Az este rózsafüzér imádsággal kezdődött és szentmisével folytatódott, majd a hagyományoknak megfelelően körmenettel zárult. Ezen az estén Orsos Zoltán csákánydoroszlói és Molnár János szentkirályi plébános együtt mutatták be a szentmisét. Zoltán atya immár másodízben vett részt a fatimai megemlékezésen.

A Szent Márton-ereklye Kunszentmártonban

Horváth József / Martinus

Kövesdy Zsolt kunszentmártoni plébános kérésére Schauermann János atya hozzájárult ahhoz, hogy az ősi Szent Márton-templomban őrzött ereklyét elvigyék Kunszentmártonba. Schauermann atya az ereklye elvitelét Horváth József pápai prelátnak bízta. A Szent Márton-ereklye november 4-én érkezett meg a településre. A hívek nagy örömmel fogadták, és buzgón imádkoztak előtte a szent közbenjárását kérve. November 4-én, 5-én, valamint 6-án ünnepi szentmisére gyűltek össze a hívek, majd közösen imádkozták el a Szent Márton-litániát. Az ereklyénél a szentmisék alkalmából a helyi hagyományőrző egyesület tagjai vállalták a díszőrséget, és erre az alkalomra készült el az ún. Bocsik mintás miseruha, valamint a terítő az ambóra és a könyvtartóra.

Mikes János-emlékkonferencia a Megyeházán

Rétfalvi Balázs / Martinus

A Mikes János püspök emlékére rendezett tudományos konferenciára november 4-én került sor a Megyeházán. A konferencia elnökségét dr. Tamás József, dr. Veres András és dr. Konkoly István püspök urak, valamint Majtényi László, a megyei közgyűlés alelnöke látta el. A konferenciát az egyházi, megyei és városi méltóságok mellett megtisztelte jelenlétével gróf Mikes Katalin is. Az előadók között szerepelt Balogh Margit, a MTA Társadalomkutató Központjának igazgatója, Soós Viktor Attila, a Magyar Országos Levéltár főosztályvezetője, Kátóna Attila, a SEK docense, H. Simon Katalin, az Egyházmegyei Könyvtár vezetője, valamint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és az ELTE doktorandusz hallgatói, Tóth Krisztina, Bakó Balázs, Pál Ferenc és Schmidt Péter.

Szent Imre lelki délután Iváncon

Orsos Zoltán / Martinus

Szent Imre ünnepén, november 5-én Benkóczi Zoltán, az Operettszínház színművésze és az Ultra Dance West táncsoport tagjai voltak az ivánci kultúrház vendégei. A hét egyházközségből és máshonnan is sokan eljöttek programunkra, ahol olyan emberektől hallottunk tanúságtételeket, akik igazi példaképek lehetnek számunkra. Szent Imre hívő családba született, ahol igazi kereszténnyé sikerült válnia, sőt szent lett. Ennek nyomán fontos kérdés az, hogy a mai gyerekek, fiatalok a családon belül kereszténnyé tudnak-e válni úgy, mint Szent Imre? Szent Imre példája bátorítson minket a szentté válásban, hiszen az ő példája és a többi szenté azt hirdeti, hogy Krisztus követése egy reális életprogram. Ebben a tudatban erősítették meg minket vendégeink is.

A milejszegi plébánia kirándulása Vámoscsaládra és Répcelakra

Szekér Beáta / Martinus

A milejszegi plébániához tartozó községek híveivel meglátogattuk a vámoscsaládi Szent Márton-templomot, hogy az egyedülálló időpontban, november 11-én 11 óra 11 perckor kezdődő szentmisén együtt emlékezzünk meg Szent Mártonról. A szentmise előtt házigazdánk, Aigner Géza atya mutatta be a vámoscsaládi templomot. A szentmisét Aigner Géza, Görbe László és Andor Zoltán plébánosok mutatták be a családokért, egyházközségeinkért, az egyházmegyéért, a katolikus, illetve a leendő katolikus hívekért. A lelki töltődés után a plébánia Szent Márton pincéjében élvezhettük a helyiek vendégszeretetét, majd délután a plébániához tartozó települések templomait kerestük fel, végül a Fő téren Szent Márton történetét nézhettük meg a helyi óvodások előadásában.

Lampionos felvonulás és ünnepi szentmise Sárváron

Dr. Szalai Horváth Judit / Martinus

Az egyházmegye védőszentjének napját megünnepeelve, november 11-én este 15. alkalommal indult Szent Márton napi lampionos felvonulás a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskola főbejáratától a Szent László-templomba. Az iskola közösségéhez közel száz óvodáskorú gyermek csatlakozott, akiknek ajándék lampiont készítettek a pedagógusok. A felvonulást lovon, korhű ruhába öltözött Szent Márton vezette. A templomtérén megelevenedett Savaria híres szülöttének legendája, ahogy a Római Birodalom katonájaként megosztotta köpenyét a didergő koldussal. A rendezvény zárásul a jelmezes Szent Márton aranytallért osztott a gyerekeknek. A szentmisét Orbán István kanonok úr mutatta be.

Szent Márton ünnepe a Székesegyházban

Martinus

A Szent Márton-ünnep keretében, a péntek esti vesperást és lampionos felvonulást követően november 12-én ünnepi szentmisével tisztelegtek tours-i Szent Márton, egyházmegyénk védőszentje előtt a Székesegyházban. Az ünnepi szentmisét Balás Béla kaposvári megyéspüspök mutatta be egyházmegyénk főpásztorával, dr. Veres Andrásal, dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspökkel és egyházmegyénk papságával. A győri és a budapesti szeminárium kispapjai, szerzetesrendi atyák és nővérek, valamint világi előljárók is szép számmal vettek részt a szentmisén. Balás Béla kaposvári megyéspüspök

homíliájában többek között arról szólt, hogy a helyes életvezetés egyik jellemzője a sok apró, észrevétlen gesztus embertársaink, elsősorban a közvetlen környezetünkben élők felé, amely által jobbá, szebbé tesszük a másik életét, mindennapjait. Szent Márton életpéldája az egymásra figyelésre, egymás segítségére tanít bennünket, ezzel örök emberi értékre mutatva rá. Napjainkban, amikor sajnos egyre nagyobb teret és visszhangot kapnak a negatív hírek, öröm jó hírről hallani, s kiemelni olyan életpéldát vagy cselekedetet, amely örök emberi és keresztény értéket képvisel. A szentmise a Szent Márton-oltár előtti hódolattal és könyörgéssel, Balás Béla püspök úr áldásával, a pápai és a magyar himnusz eléneklésével zárult. A szentmise zenei szolgálatát a Werner Kórus végezte dr. Pem László atya vezetésével.

A teskándi Szent Család-templom – az építkezés rövid krónikája

Szalai Attila

Egy régi álom teljesült, amikor 2011. október 8-án, dr. Veres András megyéspüspök úr felszentelte Teskánd község új templomát. Egy templom építése már régóta dédelgetett vágya volt a teskándi híveknek. Mivel a falu lakosságának száma az utóbbi évtizedekben jelentősen növekedett, és a régi iskolakápolna már kicsinek bizonyult, az idő is megérett rá, hogy lépéseket tegyünk a megvalósulás érdekében. Így 2005-ben, még dr. Konkoly István megyéspüspök úr jóváhagyásával megalakult az új templom építésére létrehozott alapítvány, és megkezdődött az adományok gyűjtése. Közben Czigány István és Vass László építészek ingyenesen elkészítették a templom terveit, Vass Károly és testvére pedig telket ajánlott fel, amelyet a teskándi önkormányzat anyagi segítségével sikerült kiegészíteni. 2007-ben dr. Veres András megyéspüspök úrtól, aki kezdettől fogva nagylelkűen felkarolta a templomépítés ügyét, hétmillió forintot meghaladó anyagi támogatást kapott az egyházközség. Így még abban az évben, augusztus 5-én, a püspök atya által bemutatott ünnepi szentmisét követően sor került az alapkövetételre, és elkezdődhetett az építkezés. A következő évben egyházmegyei gyűjtés is történt az épülő templom javára, amelynek összege megközelítette a négy és félmillió forintot. Jelentősen segítette az építkezést, hogy helyi vállalkozók, mesteremberek közül többen ajánlották fel ingyenesen munkájukat vagy biztosítottak kedvezményt. A helybeli, áldozatkész hívek adományai mellett távolabbról is többen küldtek kisebb-nagyobb összegeket a templom építéséhez, 2009-től pedig már az adó egy százalékának felajánlására is lehetőség nyílt. Az alapítványon keresztül az évek során a templom javára érkezett adományok összege megközelítette a tízennégymillió forintot. 2010. július elején felkerült a toronysisak, és ezzel elértük a szerkezetkész állapotot. Októberben pedig az önkormányzat segítségével jótékonyági estet rendeztünk az épülő templom javára, amelyen a hely-

beli és a környékről érkezett előadók és csoportok ingyenesen vállalták a fellépést a nemes ügy érdekében. A rendezvénynek a teskándi iskola adott helyet. A sikert jól mutatta a zsúfolásig megtelt tornaterem.

Az idei évben megyéspüspök úr jóvoltából egy újabb jelentős, harmincmillió forintos egyházmegyei támogatás segített bennünket abban, hogy a Szent Család tiszteletére épülő templom felszentelésére még a Család Évében sor kerülhessen. Rohamléptekben indult meg a munka, és a nyár folyamán a csupasz falakat bevakolták, lefestették, helyükre kerültek a nyílászárók, majd a burkolás, belső szerelvényezés következett. Szeptember hónapban megérkeztek a padok, a szentélyberendezés és a Fecske Orsolya nővér által festett gótikus szárnyasoltárokat idéző főoltárkép, amelynek táblaképein a Szent Család életét ábrázoló jelenetek láthatók. Az utolsó hónapban minden szombatot a templom és környezete elrendezésével töltöttünk: takarítás, tereprendezés, tuja- és virágültetés, füvesítés. Példás volt a hívek hozzáállása, minden alkalommal szép számmal gyűltünk össze, sőt jöttek segíteni nem rendszeres templomba járók, valamint olyan jó szándékú emberek is, akiknek nincs különösebb kapcsolatuk az Egyházzal. A jelentős esemény őket is motiválta.

A templom felszentelésének ünnepén nemcsak a helybeliek vettek részt szép számmal, de távolabbról is sokan érkeztek. Megtelt nemcsak a templom, de a mellette felállított rendezvénysátor is. Akiknek csak itt jutott hely, azok kivétel nélkül követhették a szertartást. A szentmise után egy szerény agapén láttuk vendégül a híveket.

Isten házának vonzó ereje azóta is érződik. Szép számmal vagyunk a vasárnapi szentmiséken.

Bízunk benne, hogy a kőből épült templom elkészülte után a lelkek templomát, a hívek közösségét is sikerül még jobban megerősíteni, tovább építeni, és egyre többek számára lesz az új templom igazi lelki otthon.

SZENT MÁRTON PÜSPÖK ÉLETE

Márton leleplezi az ál vértanút

Egyházmegyénk szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

De áttérek Márton többi erényes tetteire, amelyeket a püspöksége ideje alatt vitt végbe. Nem messze a várostól, igen közel a monostorhoz volt egy hely, melyet az emberek hamis vélekedése alapján az itt eltemetett mártírok tiszteletére szenteltek. Úgy vélték, hogy régebben élt püspökök állították oda az oltárt is. Márton azonban óvatos volt bizonytalan ügyekben, és tudakolta az idősebb papoktól és klerikusoktól a mártír nevét, a vértanúság idejét. Mivel semmi biztosat nem tudott mondani az idősek megbízható emlékezete, komoly kétely támadt benne.

Egy időre tehát távol maradt ettől a helytől, mert egyrészt nem akarta a vallásos érzést megsérteni, mivel bizonytalan volt, másrészt a véleményével sem kívánt az egyszerű néphez alkalmazkodni, nehogy növekedjék a babonáság. Egy napon azonban magához vett néhány testvért, és elment arra a helyre. Ott ráállt magára a sírra, és imádkozott az Úrhoz, hogy mutassa meg neki, kit temettek itt el, és milyen érdemei voltak. Akkor balra fordulva látta, hogy a közelében egy gondozatlan külsejű, vad árnyalak áll. Ráparancsolt, hogy mondja meg a nevét és érdemét. Az megmondta nevét, és bűnösségét is megvallotta: rabló volt, a gaztettei miatt ölték meg, közönséges tévedésen alapul a tisztelete, és semmi köze nincs a mártírokhoz, mert ők dicsőségben részesülnek, őt pedig büntetés sújtja. Csodálatos módon az ott lévők hallották a beszélő hangját, de alakját nem látták. Akkor Márton elbeszélte, hogy mit látott, és eltávolíttatta e helyről az oltárt, így szabadította meg a népet a babonás tisztelet tévedésétől.

IRODALOM

Reviczky Gyula: Karácsonykor

Szauer Ágoston

Reviczky Gyulát — gyakran Komjáthy Jenővel együtt említve — a modern költészet egyik előfutárának tekintik az irodalomtörténészek, munkássága „*híd*” a két nagyság, Arany és Ady között. Egy könnyelmű arisztokrata apa és egy szlovák cselédlány törvénytelen gyermeke. Apjának felesége szerető mostohája, de korán meghal. Mikor a fiú magára marad, kiderül, hogy léha apja a nevére sem vette, nem törvényesítette, így neki örökség sem jár. Pénz és nemeség nélkül próbálna érvényesülni, ráadásul olyan versekkel, melyek idegenek az irodalom konzervatív tekintélyei számára, a népnemzeti irány hívei kozmopolitának bélyegzik.

Egy szelíd hangú, talán ma sem porosnak ható versét elevenítjük fel most karácsonyra.

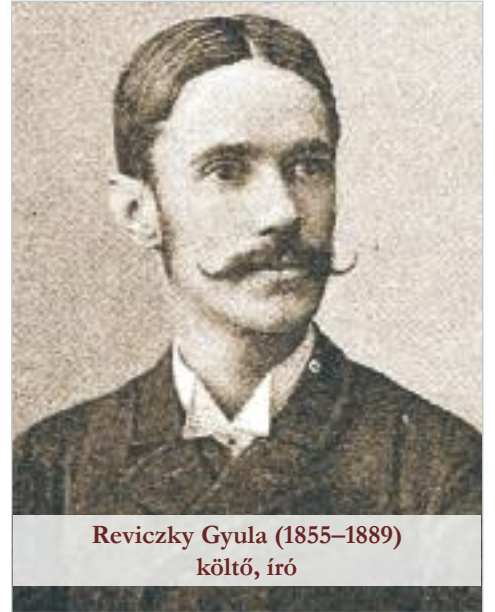
**Reviczky Gyula:
Karácsonykor**

*A zúgolódás, gúny, harag
Rég halva már szívemben.
Egy szóval sem panaszkodám
A kis Jézus ellen.*

*Nem vádolnám balgán azért,
Hogy engem kifelejtett.
Hogy nem hozott ajándékot,
Szemem könnyet nem ejtett.*

*Lelkem nyugodtan, csendesen
Átszáll a nagyvilágon.
Imádkozom, hogy Jézusom
Minden szegényt megáldjon.*

*Ágyamra dőlök, s álmodom
Egy régi szép, édes álmot:
Boldog, ki tőr és megbocsát,
S ki szenved, szájször áldott!*

Reviczky Gyula (1855–1889)
költő, író

Nem könnyű eredeti, jó verset írni karácsonyra, hiszen csábítanak az ilyenkor kötelező, mindenki számára ismert motívumok. Reviczky költeménye nem is hagyományos értelemben vett karácsonyi vers, nem ábrázolni, felidézni kívánja a külsőségeket, a cím inkább karácsonykor támadt gondolatokra, érzésekre utal. Ez az írás egy lelki folyamatot sejtet, melynek során a költő eljut az elégedetlenségtől, panasztól, a lázadástól a beletnyugvásig, az elfogadásig. Reviczky életének fentebb vázolt indulása érthetővé teszi az ajándékozásból kimaradt ember keserű érzését. Ezzel az elégedetlenséggel számol le az első két versszakban a tagadószókkal és a rég halva szó szerkezettel, valamint a balga önminősítéssel. A vers második fele a nélkülözésben, szenvedésben is megtalált lelki béke nyugalmát sugallja. A költő elfogadja sorsát, a Jézusom bensőséges birtokos személyjelével igent mond az Úrra, s magát és sorstársait is a jézusi áldásban részesülőnek érzi.

A zárlat békessége, a jambusok finom lüktetése megéri az olvasót. Jó ez ilyenkor, advent idején.

Népszokás

Aprószentek napja (december 28.) a karácsonyi ünnepek kör része. A szokásmagyarázó mondák és az egyházi liturgia szerint emléknap, a Krisztusért mártírhalt betlehemi kisdedek szenvedéseit jel-

képezi. Aprószent minden olyan fiú csecsemő, akit Heródes király a gyermek Krisztus keresésekor megöletett. Az aprószentek napján a legények és a fiatal fiúk szerencsekívánó mondókák kíséretében vesszőből font korbáccsal gyengén megcsapkodják a lányokat, asszonyokat. A meglátogatott házaknál adományt kapnak.

Rorate

Salamon Viktória

Atéli hajnal zúzmarás és didergősen hideg. A nagytemplom óramutatói lassan börtökálnak felfelé. A nehezen ébredő reggel sötétjében innen-onnan sietősen emberek érkeznek. Szívükben szól az ének: Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el Istenünk...

A templomajtók lassan kinyílnak. Felderengő, hívogató világosság int a város felé: Ébredj ember mély álmodból... Ébredj, láss fényt!

Koppannak a léptek, meghajlanak a térdek, az oltáron már gyertyák égnek. Az adventi hajnal szépsége megfényesíti és felderíti a lelket.

A vállról lekerülnek az iskolatáskák, álmos szemek nézik az oltárt. Hogy lehet az, hogy egy téli reggelen ennyi ember itt énekel? Mit jelent a rorate? Mit jelent az advent? Ki mondja meg, mit kell tennem? Mikor lesz a karácsony ünnep a szívemben?

Megszólal a csengő, felzendül az ének: Téged vár a népek lelki sötétsége Isten... Bensőséges, szép a liturgia.

Egészen december közepéig a Boldogságos Szűz Máriát köszöntjük hajnalonta. Úgy hiszszük, tudjuk, mit élt át ő azokban a napokban. De hát honnan is tudnánk, csak sejtjük, mily félelem, s mily öröm vette Máriát körül.

*„Ó, Mária! Őt arany betű
Néked zengnek ma éneket.
Csendülj rímem, s őt bolt betű,
Csendülj szívem, szent csengettyű!”*

Az adventi hajnalokon a szentírási olvasmányok is nyitogatják a „szívek beroszdáltl zárját”. „Jöjj Jézus fia, látogass meg minket, ahogy Izajás megjövendölte.” Jó hallgatni a jövendölések ismert szövegeit, jó tudni, hogy már minden beteljesedett. Az adventi reggelek imádságos percei a Kisdéd jászolához segítenek. Milyen jó lesz térdre hullni előtted, ó Jézusom.

Advent. Rorate. Másképp kezdődik a nap. Másképpen szól a csengő. Nem idegesít a hivatali akta. Az ünnep jár itt közöttünk halkán.

A bölcs élet útja

Sok-sok évvel ezelőtt élt Indiában egy bölcs, aki azt mondta, hogy nagy titkot őriz egy varázsládikában, ami az élet minden területén sikeressé teszi, és ezért a világ legboldogabb emberének tartja magát.

Teltek-múltak az évek és a bölcs egyre boldogabban élt. Egy nap egy kisfiú topant be hozzá, és azt mondta:

– Uram, én is olyan boldog szeretnék lenni, mint te. Megmutatod nekem, hogyan érjem el a boldogságot?

A bölcs a gyermek tisztaságát és egyszerűségét látva így szólt:

– Gyere velem, és nagyon figyelj! Valójában két ládában őrzöm a boldogság titkát: a szívemben és az eszemben. A nagy titok pedig nem más, mint egy lépésekből álló sorozat, amit követned kell egész életedben.

– Az első lépés ez: Tudd, hogy a Gondviselés mindig veled van, és ezért szeretned kell őt, és hálát adnod neki mindazért, amid van!

– A második lépés: Szeretned kell önmagad, és minden lefekvéskor és felkeléskor ki kell jelentened: Én fontos vagyok, értékes vagyok, okos vagyok, kedves vagyok. Sokat várok magamtól. Nincs olyan akadály, amit le ne tudnék győzni. Ezt hívják önbecsülésnek.

– A harmadik lépés: Gyakorlatban is megvalósítod, amit magadról állítasz. Vagyis, ha azt gondold, okos vagy, viselkedj okosan! Ha azt gondold, képes vagy, tedd meg, amit kitéröl magad elé! Ha azt gondold, nincs akadály, amit le ne tudnál győzni, akkor tűzzél ki célokat, és valósítsd meg őket! Ezt hívják motivációnak.

– A negyedik lépés: Ne irigyelj senkit azért, amije van, vagy ami ő maga. Ő elérte célját, te érd el a sajátjaidat!

– Ötödik lépés: Ne őrizd a szívedben haragot senki iránt, mert ez az érzés nem engedi, hogy boldog légy! Hagyd, hogy Isten törvényei tegyenek igazságot, te bocsáss meg, és felejts!

– Hatodik lépés: Ne vedd el azt, ami nem a tiéd, mert a természet törvénye szerint, ha valakitől elveszel valamit, akkor holnap elvesznek tőled valami értékesebbet, mint amit te elvettél mástól. Fizesd meg a tartozásodat, add vissza, ami nem a tiéd! Kérj bocsánatot, add oda mindenkinek azt, ami megilleti! Így biztosítod a békédet.

– Hetedik lépés: Ne bánj rosszul senkivel! A világ minden élőlényének joga van ahhoz, hogy szeressék és tiszteljék.

– Nyolcadik lépés: Mindig mosolyogva kelj fel, fedezd fel a szépséget és a jót a téged körülvevő dolgokban! Gondolj bele, hogy milyen szerencsés vagy, amiért annyi mindened van. Segíts a többieknek anélkül, hogy arra gondolnál, semmit sem kapsz cserébe! Figyeld meg az embereket, és fedezd fel bennük a jó tulajdonságaikat! Nekik is add át a titkot, hogy győztessé váljanak, és így boldogok legyenek!

Betlehemezés

Németh Erika SSS

A betlehemezés hazánkban már évszázadok óta a legnépszerűbb népszokások között szerepel. A fiatalok Jézus születésének eseményeit dramatizálva adták elő házról házra járva vagy a templomokban. Ez komoly felkészülést igényelt a betlehemező csoporttól, így közösségformáló ereje is jelentős. A csoport tagjai hordozható betlehemet, saját jelmezeket készítettek, és megtanulták a jelenetek szövegét, énekeit. Advent második hetétől házról házra jártak esténként, és ahol beengedték őket, előadták műsorukat. Általában jutalmat, édességet, gyümölcsöt vagy pénzt kaptak ajándékba. Több településen még ma is felelevenítik ezt a népszokást.

Míg régebben tréfás mókázás jellemezte a betlehemezést, ma talán fontosabb Jézus születésének örömhírét továbbadni, hiszen egyre többen vannak azok a keresztények, akik már karácsonykor sem mennek templomba, és ezen az ünnepen sem imádkoznak, nem énekelnek vallásos énekeket. A betlehemezőkről pedig szép tanúságtétel, hogy Jézus születését hirdetik, átélnek a Szent Család szálláskeresésének izgalmait, hiszen őket sem fogadják mindenütt. Tapasztalhatják, hogy Jézus születésének hirdetése ma is ugyanúgy különböző reakciókat vált ki az emberekből, mint akkor, Betlehemben. A kapott adományokat pedig eloszthatják egymás közt, a rászorulóknak adhatják, a misszióknak segíthetnek vele vagy saját táborozásukra, kirándulásukra fordíthatják. Mindenkinek szívből ajánlom e kedves szokásunk felelevenítését a falvaktól egészen a lakótelepekig.

Mindenki: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Szabad-e betlehemezni?

Öreg: Beléptem e házba a kis Jézus nevében, ki Szűztől született éjjel Betlehemben. Hogyha kívántok bennünket hallgatni, mondjátok meg nekünk, szívből fogjuk adni! Mivel látom, szükség van e házban mireánk, pár percre házatok lesz pásztoranyánk.

Bojtár: Bojtár volt a nagyapám, bojtár vagyok én is, csak a botját hagyta rám, boldog vagyok mégis. Kis báránykám minden reggel bégetéssel ébreszt: Kelj fel édes gazdám! Delelőskor elnyugszom cifra kis subámon, nincs ennélam nagyobb úr az egész világon. Kis báránykám mellém fekszik, szundikálunk napestig. Jó éjszakát kívánunk! (Lefekszének a pásztorok)

Angyalok: Éneklük: Dicsőség mennyben az Istennek... (Hozsanna, 21.)

Bojtár: Pásztorársak ébredjétek! Itt angyalok énekelnek.

Pásztorok: Mit beszélés itt össze-vissza, tán megártott a vacsora?

Angyalok: Éneklük: Békesség földön az embernek... (Hozsanna, 21.)

Pásztorok: Ének alatt felkelnek

1. Pásztor: De nagy a fényesség valabol! Szaladj gyerek, ég az akol!

2. Pásztor: Nem akol az öregapám, csillag ragyog túl a tanyán!

Öreg: Én már sejtem, én már értem, ó hát mégis csak megértem! Amit kértem valóra vált, földre szállt az égi Király.

Angyalok: Éneklük: Mennyből az angyal...

Pásztorok: No, de menjünk szaporán, a fényes csillag után!

Bojtár: De ajándékot is vigyünk, üres kézzel már ne menjünk!

Öreg: Aranyat mi nem adhatunk, hiszen szégyen pásztorok vagyunk!

1. Pásztor: Vigyünk tejet, túrót, almát!

Bojtár: Én meg viszek kis báránykát!

Pásztorok: Elindulnak, közben éneklük: Pásztorok keljünk fel...

1. Pásztor: Megérkezve a jászolhoz: Üdvözlégy, kis Jézus, ki a bűnösökért, a világ megváltásáért lejöttél a mennyből. Légy nekünk a földön pásztorunk, vezérünk, holtunk után pedig örök üdvösségünk!

2. Pásztor: Legyen áldott az Úr, ki hagyta megérnem a Messiás születését, ki hozott a földre csodálatos békét.

Bojtár: Üdvözlégy, kis Jézus, világnak öröme, légy a mi életünk üdvözítője. Vedd szívemen tőlem e kis ajándékom, elődbe teszem egyetlen bárányom.

Mindenki: Éneklük: Ó gyönyörű szép csodálatos éj... (Hozsanna: 29.)

A kis Jézus születését, szép karácsony ünnepét, még sok évben éréteke meg egészségben! Már mi most indulunk, Jézus, a mi Urunk adja rátok áldását, égben pedig koronáját!

Végül mit is mondhatunk: Jó éjszakát kívánunk!

Brenner János atya emlékhelyei a szentgotthárdi plébánia területén

Ipacs Bence

A Brenner János atya életútját ismerők jól tudják, hogy vértanú papunk első és utolsó lelkipásztori helye a rábakethelyi plébánia volt. Ittléte óta eltelt több mint fél évszázad, mára már plébániahivatal sincs Szentgotthárd e városrészében. Természetesen ez az egykori káplán tiszteletében nem jelent akadályt, emlékét most is méltó módon ápolják a hívek, nemcsak imádságaikkal, de emlékhelyekkel is.

A rábakethelyi templom oldalában látható az a Fájdalmas Szűzanya szobor, amelyet János atya plébánosa, dr. Kozma Ferenc atya állíttatott emlékül, s amely szobrot akkoriban nem engedték a hatóságok az épülő magyarlakai templomban felállítani. A szobor talapzatán tábla olvasható: „Hálából Brenner Jánosnak”. Az egykori kethelyi plébánia udvarán a vértanú káplán fa szobra található.

A Jó Pásztor-kápolna alapkövetétele

Zsidán, az iskolakápolna tövében, néhány méterre a holttest megtalálásának helyétől, emlékkereszt áll 1992. december 13-ától. Ugyancsak Zsidán található a legjelentősebb emlékhely, a Jó Pásztor-kápolna, amelyet dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök 1996. augusztus 25-én szentelt fel. A kápolnában tavasztól ősziig minden hónap 13-án szentmisét mutatnak be és imádkoznak a vértanú pap boldoggá avatásáért, valamint papi és szerzetesi hivatásokért. Az egyházmegye újmisési papjai Szent Péter és Pál apostolok ünnepén közösen mutatnak be szentmisét itt. Ugyancsak a kápolnában szokta tartani imaösszejövetelének egy részét a boldoggá avatásért imádkozó férfi rózsafüzér társulat. Rendszeresen látogatnak el a kápolnához zarándokcsoportok is.

Máriaújfalun, ahol János atya utolsó szentmiséjét mutatta be, a kápolna szentélyében és a külső oldalon is tábla emlékezik a vértanú káplánra.

A 2000-ben épült farkasfai templomban üvegablak őrzi Brenner János atya alakját.

A fenti emlékhelyeken mindig található friss virág és égő mécses, bizonyosságul arról, hogy a vértanú káplán emléke ma is élénken él a hívek körében.

Az újév elé

Ipacs Bence

A 2012-ben immár ötödik évfolyamába lépő havilapunk újabb változásokon esik át. Az egyik kissé fájdalmas: a kezdetektől tartott, mondhatni mára már jelképes 100 Ft-os árat a nyomdai és a szállítási költségek emelkedése miatt januártól 150 Ft-ra vagyunk kénytelenek emelni (ami persze még mindig csak egy fél kiló kenyér árát teszi ki).

Ezzel együtt a lap visszatér a korábban megszokott kisebb, A4-es formátumhoz, 16 oldalra bővülve, még színesebb tartalommal. Szívből reméljük, hogy e kis többletkiadás ellenére az új évben is megmaradnak hűséges olvasóinknak, és ugyanolyan örömmel veszik kezükbe a Martinust, amilyen örömmel azt mi készítjük Önöknek!

Az újév első lapszáma az ünnepek miatt a szokásosnál egy héttel később, 2012. január 13-án jelenik meg!

Juhász Gyula:

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

A Martinus Könyvesbolt kínálatából

HORVÁTH ISTVÁN SÁNDOR
A BETLEHEMI PÁSZTOR

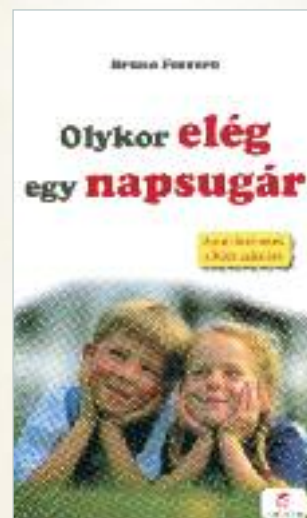

Gyerekeknek, fiataloknak, felnőtteknek és idősebbeknek egyaránt ajánljuk e kedves történeteket, amelyek bármelyikünkkel megtörténhetek volna, vagy talán meg is történtek. A könyv az adventi készüléket és a karácsonyi ünneplést segíti azzal, hogy egy gyermek szemével tárja elénk Jézus születésének titkát. A könyv 6 karácsonyi történetet tartalmaz, sok-sok színes képpel. A rajzok Magyar Krisztina munkái. A kiadvány ára 900 Ft.

• • •

BRUNO FERRERO

OLYKOR ELÉG EGY NAPSUGÁR

A Don Bosco Kiadó megújult formában újra kiadta a lélek számára szóló apró történeteit.

A 78 oldalas, színes képekkel illusztrált könyv 37 kedves és tanulságos történetet tartalmaz. A kiadvány ára 750 Ft.

• • •

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Telefon: 94/513-191 • Fax: 94/318-538

E-mail: info@martinuskiado.hu

Internet: www.martinuskiado.hu

Nyitva tartás:

hétfőtől péntekig 8 és 16 óra között

A SZENTATYA DECEMBER HAVI IMASZÁNDÉKAI

Általános szándék (Béke az összes népek között)

Hogy a Föld valamennyi népe egymás ismerete és a kölcsönös tisztelet révén növekedjék egyetértésben és a békességben.

Missziós szándék (Gyermekek és fiatalok)

Hogy a gyermekek és a fiatalok az evangélium hírnökei legyenek, és hogy emberi méltóságukat mindig tiszteletben tartsuk, és minden erőszaktól és kizsákmányolástól megóvjuk.

Fókuszban – egyházmegyei programok, események

december 28–január 2. (szerda–hétfő)

Taizéi találkozó (Berlin)

december 30. (péntek)

10 óra A Család Évének lezárása (Szombathely, Székesegyház)

január 7. (szombat)

9.30 Jegyesoktatók képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

HUMOR

A zsiráf odamegy a dinoszauruszhoz:

– Téged is bejelölt Noé a Facebookon?

– Nem. Miért?

– Ja, semmi, semmi...

• • •

A közgazdász az, aki holnap megmondja, ma miért nem jöttek be azok a dolgok, amiket tegnap megjósolt.

Martinus
szombathelyi egyházmegyei havilap

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás
Szerkesztők: Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória

Nyomdai kivitelezés: Print Invest Magyarország Kft. (9027 Győr, Almafa u. 13.) • **Felelős vezető:** Ványik László ügyvezető igazgató • **Megrendelés száma:** 94282 • 2011. november

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • Telefon: 94/513-191 • E-mail: info@martinuskiado.hu • Internet: www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X**

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.